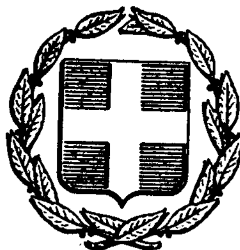

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 302

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1174

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Π. Διατάγματος 836/1979 ὡς πρὸς τὸ χρόνο ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν συμμετοχῆς τῶν ὑποψηφίων γιὰ τὴν εἴσοδο στὸ Κέντρο Διπλωματικῶν Σπουδῶν.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ἔχοντας ὑπόψη:

α. Τὸ ἄρθρο 6, παράγραφος 16 τοῦ Νόμου 962/1979 «Γιὰ τὴν ἵδρυση στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν Κέντρου Διπλωματικῶν Σπουδῶν καὶ τὴν τροποποίηση διατάξεων τοῦ Νόμου 419/1976 «Περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν», (ΦΕΚ 202, τ.Α').

β. Τὸ ἄρθρο 3 τῆς Φ.010/357/ΑΣ 98 τῆς 14/20 Μαΐου 1980 Κοινῆς Ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν «Περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Ἐξωτερικῶν», (ΦΕΚ 488, τ.Β').

γ. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 3/1980 Γνωμοδότηση τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Διπλωματικῶν Σπουδῶν.

δ. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1149/1980 Γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Α' Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρο 1.

1. Μαζὶ μὲ τὴν αἴτηση συμμετοχῆς οἱ ὑποψήφιοι τῶν διαγωνισμῶν γιὰ τὴν εἴσοδο στὸ Κέντρο Διπλωματικῶν Σπουδῶν ὑποβάλλουν καὶ ὑπεύθυνη δήλωση, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 3 παρ. 1 τοῦ Π. Διατάγματος 836/1979 στὴν ὁποία ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι ἔχουν πτυχίο Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ὑποψηφίων τῶν διαγωνισμῶν γιὰ τὴν εἴσοδο στὸ Κέντρο Διπλωματικῶν Σπουδῶν ὑποβάλλονται ἀπὸ τοὺς ἐπιτυχόντες στὴ Γ1 Διεύθυνση Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, μέσα σὲ εἴκοσι (20) ἡμέρες ἀπὸ τὴν ἀνακοίνωση τῶν ἀποτελεσμάτων.

Ἄρθρο 2.

1. Ὁ ὑποψήφιος ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν ποὺ ἀποδεικνύουν στοιχεῖα ἢ προσόντα του, ἐφόσον αὐτὰ ἀναγράφονται στὴν ἀστυνομικὴ του ταυτότητα.

2. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ὁ ὑποψήφιος ἐπιδεικνύει τὴν ἀστυνομικὴ του ταυτότητα στὸν ἁρμόδιο ὑπάλληλο τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ὁ ὁποῖος βεβαιώνει πάνω στὴν αἴτηση συμμετοχῆς στὸ διαγωνισμὸ τὴν ὕπαρξη αὐτῶν τῶν στοιχείων ἢ προσόντων.

Στὸν Α' Ὑφυπουργὸ Ἐξωτερικῶν, ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση αὐτοῦ τοῦ Π. Διατάγματος.

Ἀθῆναι, 19 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΡΕΝΤΗΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1175

Περὶ κυρώσεως συμπληρωματικῶν πινάκων κρίσεως Ἀξιωματικῶν Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α. Τὰ ἄρθρα 7, 27, 28, 38, 39, 44 καὶ 45 τοῦ Ν.Δ. 178/1969 «περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

β. Τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Συμβουλίου, ὡς Συμβουλίου Ἐπανακρίσεως, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 88/1.12.1980 πρακτικὸν τούτου, συνταχθέντας συμπληρωματικοὺς πίνακας κρίσεως Μαχίμου Πλωτάρχου, Πλωτάρχου Τεχνικοῦ καὶ Ὑποπλοιάρχου Τεχνικοῦ, τῶν ὁποίων αἱ προσφυγαὶ ἐπὶ δυσμενῶν κρίσεων ἔτους 1980—81 ἐκρίθησαν βάσιμοι, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ ὁρίζομεν:

Κυροῦμεν τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Συμβουλίου, ὡς Συμβουλίου Ἐπανακρίσεως, συνταχθέντας συμπληρωματικοὺς πίνακας, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 88/1.12.1980 πρακτικοῦ τούτου, ὡς ἀκολούθως:

α. Προακτέου κατ' ἐκλογὴν Μαχίμου Πλωτάρχου.

β. Προακτέου κατ' ἀρχαιότητα Πλωτάρχου Τεχνικοῦ.

γ. Προακτέου κατ' ἐκλογὴν Ὑποπλοιάρχου Τεχνικοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1176

Περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Δήμῳ Χαλκιδέων Νομοῦ Εὐβοίας ἑνιαίας ἐπιχειρήσεως ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημοτικὴ Ἐπιχείρησις Ὑδρεύσεως καὶ Ἀποχετεύσεως Χαλκίδος «ΑΡΕΘΟΥΣΑ».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1069/1980 «περὶ κινήτρων διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐπιχειρήσεων Ὑδρεύσεως καὶ Ἀποχετεύσεως».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 40090/28.5.1980 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν (ΦΕΚ 527/11.6.1970, τεῦχος Β').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1333 τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 105/13.10.1980 ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Χαλκιδέων Νομοῦ Εὐβοίας, περὶ συστάσεως παρὰ τῷ ὁμωνύμῳ δήμῳ ἑνιαίας ἐπιχειρήσεως ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως, ἔχουσα οὕτως:

1) Συνιστᾶται παρὰ τῷ Δήμῳ Χαλκιδέων Νομοῦ Εὐβοίας ἑνιαία ἐπιχείρησις ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημοτικὴ Ἐπιχείρησις Ὑδρεύσεως καὶ Ἀποχετεύσεως Χαλκίδος «ΑΡΕΘΟΥΣΑ».

2) Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιχείρησις Ὑδρεύσεως καὶ Ἀποχετεύσεως εἶναι νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου κοινωφελοῦς χαρακτῆρος καὶ διέπεται ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν, ὀργάνωσιν, ἐκτέλεσιν, λειτουργίαν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων τῆς ἁρμοδιότητός της ὡς καὶ τὰς πηγὰς χρηματοδοτήσεώς της ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1069/1980 «περὶ κινήτρων διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐπιχειρήσεων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως». Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 1065/1980 «περὶ κυρώσεως τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος» καὶ οἱ κανόνες τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας (ἄρθρον 1 παράγραφος 1 Ν. 1069/1980).

3) Ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι ἡ πόλις τῆς Χαλκίδος.

4) Περιοχὴ ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι ἡ διοικητικὴ περιφέρεια τοῦ Δήμου Χαλκιδέων Νομοῦ Εὐβοίας.

5) Ἡ σύστασις τῆς ἐπιχειρήσεως δικαιολογεῖται διότι: α) Διὰ τῆς συστάσεως αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1069/1980, ἐχούσης διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν καὶ εὐελιξίαν, ἀντιμετωπίζεται ριζικῶς, μεθοδικῶς καὶ μακροχρονίως τὸ ὅλον κύκλωμα ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως τῆς πόλεως Χαλκίδος καὶ ἐκσυγχρονίζεται ἡ λειτουργία αὐτοῦ, διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων: αα) ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου μείζονος περιοχῆς Χαλκίδος, ββ) συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως πόλεως Χαλκίδος, γγ) δικτύου ἀκαθάρτων καὶ ὀμβρίων ὑδάτων, τὴν δαπάνην τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ δῆμος ἐκ τῶν ἐσόδων του, καὶ β) ἐξασφαλίζεται ἡ χρηματοδότησις τῶν ἔργων ἐξ ἐπιδοτήσεως τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων, ἐκ δανειοδοτήσεως καὶ ἐξ ἰδίων πόρων προβλεπομένων ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τοῦ Ν. 1069/1980.

6) Τρόπος ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἔργων καὶ ὑπηρεσιῶν:

Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἔργων καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1069/1980 καὶ τῶν ἄρθρων 205—214 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (Ν. 1065/1980).

Εἰδικώτερον τὰ πάσης φύσεως ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως διατίθενται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 208 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος βάσει κανονισμῶν συντασσομένων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1069/1980.

7) Περιουσία τῆς ἐπιχειρήσεως: Εἰς τὴν περιουσίαν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνήκουν τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγκεκριμένων ἢ ἐγκριθησομένων μελετῶν ἐκτελεσθέντα ἢ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως τῆς περιοχῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιχειρήσεως, ἅπαντες οἱ ὑπάρχοντες ὑπόνομοι καὶ ἐγκαταστάσεις ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων καὶ ὀμβρίων ὑδάτων, ἅπαντες οἱ ἐκβάλλοντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὸ δίκτυον ὑπόνομοι ἢ ἀνοικτοὶ ἀγωγοί, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ μονάδες ἐπεξεργασίας ποσίμου ὕδατος καὶ ὑγρῶν ἀποβλήτων.

8) Ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι αὐτὰ τὰ ὁποῖα θεσπίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1069/1980, ἄρθρα 10 ἕως καὶ 16, καὶ 27 καὶ 28, ἤτοι:

α) Τὸ εἰδικὸν τέλος διὰ τὴν μελέτην, κατασκευὴν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως, διὰ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου τῆς συστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἔτους, ὑπολογιζόμενον εἰς ποσοστὸν 80% ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου ὕδατος (ἄρθρον 11 Ν. 1069/1980).

β) Τὸ εἰδικὸν τέλος 3% ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν τῶν κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, καταβαλλόμενον διὰ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἔτους (ἄρθρον 12 Ν. 1069/1980).

γ) Δωρεὰν ἐπιχορήγησις ἐκ τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων κατὰ ποσοστὸν μέχρι 35% ἐπὶ τῶν δαπανῶν μελετῶν καὶ κατασκευῶν τῶν πάσης φύσεως ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιχειρήσεως (ἄρθρον 13 Ν. 1069/1980).

δ) Τὸ τέλος συνδέσεως μετὰ τοῦ δικτύου ἀποχετεύσεω (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. γ' Ν. 1069/1980).

ε) Ἡ δαπάνη διακλαδώσεως καὶ συνδέσεως πρὸς τὸν ἀγωγὸν ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. δ' καὶ ἄρθρον 15 Ν. 1069/1980).

στ) Τὸ τέλος συνδέσεως μετὰ τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδ. ε' Ν. 1069/1980).

ζ) Τὸ τέλος χρήσεως ὑπονόμων (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. στ' Ν. 1069/1980).

η) Ἡ ἀξία καταναλισκομένου ὕδατος (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδ. ζ' Ν. 1069/1980).

θ) Ἡ ἐγγύησις χρήσεως ὑδρομετρητοῦ (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. η' Ν. 1069/1980).

ι) Ἡ δαπάνη μετατοπίσεως ἀγωγῶν διακλαδώσεως καὶ συνδέσεως ὑδρεύσεως ἢ ἀποχετεύσεως ὑδρομετρητῶν ἢ ἄλλων συναφῶν ἐργασιῶν (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδάφ. θ' Ν. 1069/1980).

ια) Αἱ συνεισφοραὶ τρίτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ προτεραιότητα ἔργων (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. ι' Ν. 1069/1980).

ιβ) Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς περιουσίας ἢ τὸ τίμημα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ταύτης (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδάφ. ιβ' Ν. 1069/1980).

ιγ) Δάνεια, κληρονομίαι, δωρεαὶ καὶ λοιπαὶ ἐπιχορηγήσεις (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδάφ. ιγ' καὶ ἄρθρον 14 Ν. 1069/1980).

ιδ) Ἔσοδα, εἰσπραττόμενα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 27 καὶ 28 Ν. 1069/1980, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα νόμιμος πρόσοδος.

9) Ἡ ἐπιχείρησις διοικεῖται ὑπὸ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ δημάρχου ὡς προέδρου καὶ ἓξ (6) μελῶν προερχομένων κατ' ἴσον ἀριθμὸν ἐκ δημοτικῶν συμβούλων καὶ κατοίκων τοῦ δήμου, οἵτινες ἔχουν πεῖραν ἢ γνώσεις σχετικὰς μὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιχειρήσεως. Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των ορίζονται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἡ θητεία τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀκολουθεῖ τὴν θητείαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ λήγει ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τῶν νέων μελῶν.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν του, τὸν ἀντιπρόεδρον, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν πρόεδρον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ τελευταίου (ἄρθρον 3 παράγραφος 1 Ν. 1069/1980).

10) Ὁ Πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐπιχείρησιν δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως εἰς ἁπάσας τὰς σχέσεις της καὶ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ὁ ἀντιπρόεδρος (ἄρθρον 5 παράγραφος 4 Ν. 1069/1980).

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

---

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1177

Περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Δήμῳ Τρικκαίων Νομοῦ Τρικάλων ἑνιαίας ἐπιχειρήσεως ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημοτικὴ Ἐπιχείρησις Ὑδρεύσεως καὶ Ἀποχετεύσεως Τρικάλων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1069/1980, «περὶ κινήτρων διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐπιχειρήσεων Ὑδρεύσεως καὶ Ἀποχετεύσεως».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 40090/28.5.1980 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν (ΦΕΚ 527/11.6.1980, τ. Β').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1332 τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 140/24.10.1980 ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Τρικκαίων Νομοῦ Τρικάλων, ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 152/1980 ὁμοίας αὐτοῦ περὶ συστάσεως παρὰ τῷ ὁμωνύμῳ δήμῳ ἑνιαίας ἐπιχειρήσεως ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως, ἔχουσα οὕτως:

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Δήμῳ Τρικκαίων Νομοῦ Τρικάλων ἑνιαία ἐπιχείρησις ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημοτικὴ Ἐπιχείρησις Ὑδρεύσεως καὶ Ἀποχετεύσεως Τρικάλων».

2. Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιχείρησις Ὑδρεύσεως καὶ Ἀποχετεύσεως εἶναι νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου κοινωφελοῦς χαρακτῆρος καὶ διέπεται ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν, ὀργάνωσιν, ἐκτέλεσιν, λειτουργίαν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων τῆς ἁρμοδιότητός της ὡς καὶ τὰς πηγὰς χρηματοδοτήσεώς της ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1069/1980 «περὶ κινήτρων διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐπιχειρήσεων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως». Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 1065/1980 «περὶ κυρώσεως τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος» καὶ οἱ κανόνες τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας (Ἄρθρον 1 παρ. 1 Ν. 1069/80).

3. Ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι ἡ πόλις τῶν Τρικάλων.

4. Περιοχὴ ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι ἡ διοικητικὴ περιφέρεια τοῦ Δήμου Τρικκαίων.

5. Ἡ σύστασις τῆς ἐπιχειρήσεως δικαιολογεῖται διότι: α) διὰ τῆς συστάσεως αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1069/1980, ἐχούσης διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν καὶ εὐελιξίαν, ἀντιμετωπίζεται ριζικῶς, μεθοδικῶς καὶ μακροχρονίως τὸ ὅλον κύκλωμα ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως τῆς πόλεως διὰ τῆς κατασκευῆς κυρίως ἔργων ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων ὑδάτων καὶ εἰς μικροτέραν κλίμακα ἔργων ἀποχετεύσεως ὀμβρίων ὑδάτων, ὡς καὶ ἔργων συμπληρώσεως τοῦ ὑφισταμένου δικτύου ὑδρεύσεως καὶ ἐγκαταστάσεων αὐτοῦ, τὴν δαπάνην τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ δῆμος ἐκ τῶν ἐσόδων του, καὶ β) ἐξασφαλίζεται ἡ χρηματοδότησις τῶν ἔργων ἐξ ἐπιδοτήσεως τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων, ἐκ δανειοδοτήσεως καὶ ἐξ ἰδίων πόρων προβλεπομένων ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1069/1980.

6. Τρόπος ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἔργων καὶ ὑπηρεσιῶν: Τὰ ἐκτελούμενα ἔργα καὶ αἱ παρεχόμεναι ὑπηρεσίαι τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποδίδουν διὰ τῆς ἐπιβολῆς εἰδικῶν τελῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1069/1980 καὶ τοῦ σχετικοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως.

7. Περιουσία τῆς ἐπιχειρήσεως: Εἰς τὴν περιουσίαν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνήκουν τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγκεκριμένων ἢ ἐγκριθησομένων μελετῶν ἐκτελεσθέντα ἢ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως τῆς περιοχῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιχειρήσεως, ἅπαντες οἱ ὑπάρχοντες ὑπόνομοι καὶ ἐγκαταστάσεις ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων καὶ ὀμβρίων ὑδάτων, ἅπαντες οἱ ἐκβάλλοντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὸ δίκτυον ὑπόνομοι ἢ ἀνοικτοὶ ἀγωγοί, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ μονάδες ἐπεξεργασίας ποσίμου ὕδατος καὶ ὑγρῶν ἀποβλήτων.

8. Ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι αὐτὰ τὰ ὁποῖα θεσπίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1069/1980, ἄρθρα 10 ἕως καὶ 16, καὶ 27 καὶ 28, ἤτοι:

α. Τὸ εἰδικὸν τέλος διὰ τὴν μελέτην, κατασκευὴν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως, διὰ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου τῆς συστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἔτους, ὑπολογιζόμενον εἰς ποσοστὸν 80% ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου ὕδατος (ἄρθρον 11 Ν. 1069/1980).

β. Τὸ εἰδικὸν τέλος 3% ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν τῶν κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, καταβαλλόμενον διὰ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἔτους (ἄρθρον 12 Ν. 1069/1980).

γ. Δωρεὰν ἐπιχορήγησις ἐκ τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων κατὰ ποσοστὸν μέχρι 35% ἐπὶ τῶν δαπανῶν μελε-

τῶν καὶ κατασκευῶν τῶν πάσης φύσεως ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιχειρήσεως (ἄρθρον 13 Ν. 1069/1980).

δ. Τὸ τέλος συνδέσεως μετὰ τοῦ δικτύου ἀποχετεύσεως (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. γ Ν. 1069/1980).

ε. Ἡ δαπάνη διακλαδώσεως καὶ συνδέσεως πρὸς τὸν ἀγωγὸν ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδάφ. δ' καὶ ἄρθρον 15 Ν. 1069/1980).

στ. Τὸ τέλος συνδέσεως μετὰ τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. ε' Ν. 1069/1980).

ζ. Τὸ τέλος χρήσεως ὑπονόμων (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδάφ. στ' Ν. 1069/1980).

η. Ἡ ἀξία καταναλισκομένου ὕδατος (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδάφ. ζ' Ν. 1069/80).

θ. Ἡ ἐγγύησις χρήσεως ὑδρομετρητοῦ (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδάφ. η' Ν. 1069/1980).

ι. Ἡ δαπάνη μετατοπίσεως ἀγωγῶν διακλαδώσεων καὶ συνδέσεων ὑδρεύσεως ἢ ἀποχετεύσεως ὑδρομετρητῶν ἢ ἄλλων συναφῶν ἐργασιῶν (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδάφ. θ' Ν. 1069/1980).

ια. Αἱ συνεισφοραὶ τρίτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ προτεραιότητα ἔργων (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. ι' Ν. 1069/1980).

ιβ. Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς περιουσίας ἢ τὸ τίμημα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ταύτης (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. ιβ' Ν. 1069/1980).

ιγ. Δάνεια, κληρονομίαι, δωρεαὶ καὶ λοιπαὶ ἐπιχορηγήσεις (ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. ιγ' καὶ ἄρθρον 14 Ν. 1069/1980).

ιδ. Ἔσοδα εἰσπραττόμενα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 27 καὶ 28 Ν. 1069/1980, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα νόμιμος πρόσοδος.

9. Ἡ ἐπιχείρησις διοικεῖται ὑπὸ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ δημάρχου ὡς προέδρου καὶ ἓξ (6) μελῶν προερχομένων κατ' ἴσον ἀριθμὸν ἐκ δημοτικῶν συμβούλων καὶ κατοίκων τοῦ δήμου, οἵτινες ἔχουν πεῖραν ἢ γνώσεις σχετικὰς μὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιχειρήσεως. Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἡ θητεία τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀκολουθεῖ τὴν θητείαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ λήγει ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τῶν νέων μελῶν.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν του, τὸν ἀντιπρόεδρον, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν πρόεδρον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ τελευταίου (ἄρθρον 3 παρ. 1 Ν. 1069/1980).

10. Ὁ Πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐπιχείρησιν δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως εἰς ἁπάσας τὰς σχέσεις της καὶ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὁ ἀντιπρόεδρος (ἄρθρον 5 παρ. 4 Ν. 1069/1980).

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

---

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1178

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 20/23.12.1959 Β. Δ/τος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ/τος 3868/1958 «περὶ συστάσεως Διανεμητικοῦ Λογαριασμοῦ Οἰκογενειακῶν Ἐπιδομάτων Μισθωτῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 3868/58 «περὶ συστάσεως Διανεμητικοῦ Λογαριασμοῦ Οἰκογενειακῶν Ἐπιδομάτων Μισθωτῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΔΚ 19791/14.10.1980 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἀναπληρωτὴν Συντονισμοῦ Ἰωάννην Παλαιοκρασσᾶν» (Φ.Ε.Κ. 1064, τεῦχος Β', τῆς 15.10.1980), ὡς αὕτη συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. ΔΚ 20460/23.10.1980 ὁμοίας «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. ΙΙ τῆς ὑπ' ἀριθ. ΔΚ 19791/1980 ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ» (Φ.Ε.Κ. 1078, τεῦχος Β', τῆς 23.10.1980).

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1321/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἀναπληρωτοῦ Συντονισμοῦ καὶ Ἐργασίας, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20/23.12.1959 Β. Δ/τος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ/τος 3868/1958 «περὶ συστάσεως Διανεμητικοῦ Λογαριασμοῦ Οἰκογενειακῶν Ἐπιδομάτων Μισθωτῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 76/28.1.1961 καὶ 209/24.3.62 ὁμοίων, ὡς καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 251/18.3.1977 καὶ 215/29.3.1978 Π. Δ/των, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

1. Ὡς τέκνα παρέχοντα δικαίωμα χορηγήσεως οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος λογίζονται τὰ νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα, υἱοθετηθέντα, ὡς καί, προκειμένου περὶ γυναικὸς μισθωτοῦ, καὶ τὰ ἐξώγαμα, ἐφ' ὅσον:

α) Ἄγουν ἡλικίαν μέχρι καὶ τοῦ 18ου ἔτους συμπεπληρωμένου καί, προκειμένου περὶ μαθητῶν ἢ σπουδαστῶν ἢ φοιτητῶν, ἐκπαιδευτικῶν μονάδων, οἱουδήποτε τύπου καὶ οἱασδήποτε βαθμίδος τοῦ Δημοσίου ἤ, ὑπ' αὐτοῦ ἐποπτευομένων καθ' οἱονδήποτε τρόπον, τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀντιστοίχων τῆς ἀλλοδαπῆς, μέχρι καὶ τοῦ 22ου ἔτους συμπεπληρωμένου.

β) Κατοικοῦν μονίμως ἐν Ἑλλάδι, καὶ

γ) Εἶναι ἄγαμα.

2. Ὡς τέκνα παρέχοντα δικαίωμα χορηγήσεως οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος λογίζονται οἱ ἔγγονοι, ἀδελφοὶ καὶ ἀνεψιοὶ τρίτου βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον:

α) Τυγχάνουν ὀρφανοὶ τοῦ ἑνὸς τοὐλάχιστον τῶν γονέων.

β) Συντηροῦνται ὑπὸ τοῦ δικαιούχου, καὶ

γ) Ὁ τυχὸν ἐπιζῶν γονεὺς δὲν εἶναι μισθωτὸς ὑπαγόμενος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

Δικαίωμα χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος τούτου παρέχει καὶ ὁ προγονός, ἐφ' ὅσον ὁ τυχὸν ἐπιζῶν γονεὺς δὲν εἶναι μισθωτὸς ὑπαγόμενος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

3. Δικαιοῦχοι οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος τυγχάνουν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος μισθωτοί, ἀνεξαρτήτως φύλου. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ γονεῖς εἶναι μισθωτοί, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, δικαίωμα εἰσπράξεως τοῦ ἐπιδόματος ἔχει ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἔχων τὴν ἐπιμέλειαν τῶν τέκνων.

4. Ἐὰν οἱ γονεῖς τελοῦν ἐν διαστάσει, μὴ συνοικοῦντες, ἢ ἐλύθη ὁ γάμος τούτων διαζυγίῳ, δικαίωμα εἰσπράξεως τοῦ ἐπιδόματος ἔχει ὁ γονεὺς μετὰ τοῦ ὁποίου συνοικοῦν τὰ τέκνα, συντηρούμενα κυρίως ὑπ' αὐτοῦ, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι μισθωτός. Περὶ τούτου ἀποφαίνεται, αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου γονέως, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐπιλύσεως Ἀσφαλιστικῶν Διαφορῶν, περὶ ἧς ἡ περίπτ. 6 τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 803/1970, μετὰ γνώμην τῆς παρὰ τῇ οἰκείᾳ Περιφερειακῇ Διευθύνσει Ἐπιτροπῆς, περὶ ἧς τὰ ἄρθρα 48 καὶ 49 τοῦ Β.Δ. 405/71.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐπιλύσεως Ἀσφαλιστικῶν Διαφορῶν δύναται, πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως, νὰ ζητήσῃ τὴν παρ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων παροχὴν παντὸς χρησίμου στοιχείου ἢ πληροφορίας, ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτῆς κοινοποιεῖται, μερίμνῃ τοῦ γραμματέως, πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς.

Ἡ διαδικασία τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν συγγενῶν, περὶ ὧν ἡ παρ. 2 τοῦ παρόντος, ἐπὶ τῇ αἰτήσει των, πρὸς διαπίστωσιν τῆς συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν των ὡς δικαιούχων οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος.

5. Κατὰ τῆς, κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Ἀσφαλιστικῶν Διαφορῶν, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ (ΟΑΕΔ), ἀσκουμένη ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

6. Ἀπὸ τῆς, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος, ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαιώματος εἰσπράξεως τοῦ ἐπιδόματος παρ' ἑνὸς τῶν γονέων, παύει ὑφιστάμενον τὸ δικαίωμα εἰσπράξεως παρὰ τοῦ ἑτέρου τούτων.

7. Προκειμένου περὶ τέκνων, κρινομένων δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ι.Κ.Α., ὡς ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, τὸ δικαίωμα λήψεως οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος παρατείνεται ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ τοιαύτη ἀνικανότης.

8. Αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τοὺς δικαιούχους γονεῖς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιούχων συγγενῶν».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 20/23.12.59 Β. Δ/τος, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Β. Δ/τος 76/1961, τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Β. Δ/τος 209/1962, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β. Δ/τος 779/1964, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Π. Δ/τος 222/1973, τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π. Δ/τος 251/1977, τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π. Δ/τος 215/1978 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Π. Δ/τος 217/1979, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 4.

1. Τὸ εἰς ἕκαστον μισθωτὸν καταβλητέον ποσὸν οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τέκνων, δι' ἃ ἔχει ἀναγνωρισθῆ δικαίωμα ἐπιδοτήσεως, ὑπολογίζεται δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν μῆνα ἐπὶ μέσου ἀριθμοῦ ἡμερῶν εἴκοσι ἓξ (26) καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς πραγματοποιήσεως ὑπὸ τούτου κατὰ τὸ προηγούμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος πεντήκοντα (50) τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἐργασίας.

2. Τὸ ποσὸν τοῦ οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος ὁρίζεται διὰ τοὺς δικαιούχους μὲ ἓν (1) τέκνον εἰς εἴκοσι (20) δραχμὰς ἡμερησίως καὶ διὰ τοὺς δικαιούχους μὲ δύο (2) τέκνα εἰς ἑβδομήκοντα (70) δραχ. ἡμερησίως.

Δι' ἕκαστον, ἐπὶ πλέον τῶν δύο, τέκνον εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσὸν τῶν ἑβδομήκοντα (70) δραχμῶν, προστίθενται πεντήκοντα πέντε (55) δραχμαί, ἀπεριορίστως.

3. Προκειμένου περὶ δικαιούχου γονέως εὑρισκομένου ἐν χηρείᾳ ἢ τοῦ ὁποίου ὁ σύζυγος (ἢ ἡ σύζυγος) εἶναι ἀνάπηρος, ἢ (προκειμένου περὶ δικαιούχου γυναικὸς) τελεῖ ἐν στρατεύσει, τὰ ὡς ἄνω ἐπιδόματα προσαυξάνονται κατὰ ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100%) ἐπὶ δικαιούχου δι' ἓν (1) ἢ δύο (2) τέκνα καὶ κατὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) ἐπὶ δικαιούχων διὰ τρία (3) ἢ περισσότερα τέκνα. Ἡ προσαύξησις αὕτη χορηγεῖται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἢ ἡ δικαιοῦχος δὲν συνταξιοδοτεῖται λόγῳ θανάτου ἢ ἀναπηρίας τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων».

Ἄρθρον 3.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προσδιοριζόμενον κατὰ μῆνα ποσὸν ἐπιδόματος, καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιούχους ἐφ' ἅπαξ κατ' ἔτος, ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου καὶ ἐπέκεινα, τῆς καταβολῆς τούτου δυναμένης νὰ διαφοροποιηθῆ χρονικῶς κατὰ κατηγορίας, καθοριζομένας ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τέκνων.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται:

α) Ἡ περίπτωσις γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 20/23.12.1959 Β. Δ/τος «περὶ ἐφαρμογῆς Ν. Δ/τος 3868/1958 «περὶ συστάσεως Διανεμητικοῦ Λογαριασμοῦ Οἰκογενειακῶν Ἐπιδομάτων Μισθωτῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 76/1961 Β. Δ/τος.

β) Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 20/23.12.1959 Β. Δ/τος.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ**

ΕΡΓΑΣΙΑΣ — **ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ**

---

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1179

Περὶ προστασίας τῆς ὑγείας τῶν ἐργαζομένων τῶν ἐκτιθεμένων εἰς τὸ μονομερὲς βινυλοχλωρίδιον κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὁδηγίας ὑπ' ἀριθ. 78/610 (ΕΕΝ. 197/12.12.78).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 945/79 «περὶ κυρώσεως τῆς Συνθήκης Προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ὡς καὶ τὴν συμφωνίαν «περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἄνθρακος καὶ Χάλυβος».

2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1806/12.5.1980 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸν ἄνευ χαρτοφυλακίου Ὑπουργὸν Γεώργιον Κοντογεώργην» (Β' 479/14.5.1980).

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1339/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου ἐπὶ σχέσεων μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Σκοπὸς - Πεδίον ἐφαρμογῆς - Περιεχόμενον προστασίας.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Π.Δ. προσαρμογῆς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν διατάξεων τῆς ὑπ' ἀριθ. 78/610 Ὁδηγίας ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου «περὶ προσεγγίσεως τῶν νομοθετικῶν κανονιστικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων τῶν Κρατῶν-Μελῶν περὶ τῆς προστασίας τῆς ὑγείας τῶν ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι ἐκτίθενται εἰς τὸ μονομερὲς βινυλοχλωρίδιον», ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν προστασίαν τῶν ἐργαζομένων οἱ ὁποῖοι:

α) ἀπασχολοῦνται εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὁποίας τὸ μονομερὲς βινυλοχλωρίδιον παρασκευάζεται, ἀνακτᾶται, ἀποθηκεύεται, μεταγγίζεται, μεταφέρεται ἢ χρησιμοποιεῖται καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ/ἢ εἰς τὰς ὁποίας τὸ μονομερὲς βινυλοχλωρίδιον μετασχηματίζεται εἰς πολυμερῆ τοῦ βινυλοχλωριδίου, καὶ

β) ἐκτίθενται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς ἕνα τόπον ἐργασίας.

2. Ἡ προστασία αὕτη περιλαμβάνει:

α) τεχνικὰ προληπτικὰ μέτρα,

β) καθιέρωσιν ὁριακῶν τιμῶν διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ τόπου ἐργασίας.

γ) προσδιορισμὸν μεθόδων μετρήσεως καὶ καθορισμὸν ὅρων ἐλέγχου τῆς συγκεντρώσεως τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ τόπου ἐργασίας.

δ) ἐὰν εἶναι ἀναγκαῖον μέτρα ἀτομικῆς προστασίας,

ε) ἐπαρκῆ πληροφόρησιν τῶν ἐργαζομένων περὶ τῶν κινδύνων εἰς τοὺς ὁποίους ἐκτίθενται καὶ περὶ τῶν ληπτέων προφυλακτικῶν μέτρων,

στ) τήρησιν μητρώου τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ ὁποῖον ἐμφαίνεται ἡ φύσις καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἀπασχολήσεώς των καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἔκθεσίς των,

ζ) διατάξεις ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἰατρικὴν ἐπίβλεψιν.

Ἄρθρον 2.

Ἐννοιολογικοὶ προσδιορισμοί.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Π.Δ. νοοῦνται ὡς:

α) Τόπος ἐργασίας: ὡρισμένον, προσδιοριζόμενον τμῆμα τῆς ἐπιχειρήσεως, δυνάμενον νὰ περιλαμβάνῃ μίαν ἢ περισσοτέρας θέσεις ἐργασίας. Χαρακτηριστικὸν τοῦ τόπου ἐργασίας εἶναι ὅτι ἕκαστος ἐργαζόμενος εἰς τὸ πλαίσιον τῆς δραστηριότητος ἢ τῶν δραστηριοτήτων του παραμένει ἐκεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μακροχρονίως εἰς διαφόρους θέσεις ἐργασίας, ἡ διάρκεια τῆς παραμονῆς του εἰς αὐτὰς δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ μετὰ ἀκριβείας καὶ ἡ περαιτέρω ὑποδιαίρεσις τοῦ τόπου τούτου εἰς μικρότερα τμήματα δὲν εἶναι δυνατή.

β) Τεχνικὴ Ὁριακὴ Τιμὴ Μακρᾶς Διαρκείας: ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ ἡ ὡς πρὸς τὸν χρόνον ὁλοκληρωθεῖσα μέση συγκέντρωσις μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ τόπου ἐργασίας. Ὡς χρόνος ἀναφορᾶς λαμβάνεται ἓν ἔτος, ἐνῶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον, αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν περιόδων λειτουργίας τῶν ἐγκαταστάσεων μετρηθεῖσαι συγκεντρώσεις καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια τῶν περιόδων τούτων.

Ἐνδεικτικῶς καὶ διὰ πρακτικοὺς λόγους παρατίθεται, εἰς τὸ παράρτημα Ι τοῦ παρόντος, διὰ τὴν ἐπισήμανσιν τοῦ κινδύνου ὑπερβάσεως τῆς τεχνικῆς ὁριακῆς τιμῆς μακρᾶς διαρκείας, πίναξ, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει τὰς ἐκ τῶν στατιστικῶν λαμβανομένας διὰ βραχέα χρονικὰ διαστήματα ἀντιστοίχους ὁριακὰς τιμάς.

Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος προβλεπομένων χρόνων συναγερμοῦ, μετρηθεῖσαι τιμαὶ συγκεντρώσεως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς μέσης συγκεντρώσεως.

γ) Ἁρμόδιος ἰατρός: ὁ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου προσλαμβανόμενος ἰατρός, ὁ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ παρόντος.

δ) Ἐκπρόσωπος τῶν ἐργαζομένων: ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος, ὁριζόμενος.

Ἄρθρον 3.

Ἐλαχιστοποίησις συγκεντρώσεως μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου.

Τεχνικὴ Ὁριακὴ Τιμὴ Μακρᾶς Διαρκείας.

1. Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ ἐλέγχῃ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἑκάστου τόπου ἐργασίας, τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ παρόντος καὶ ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ἐν γένει μέτρα, τὰ ὁποῖα νὰ τείνουν εἰς τὴν μείωσιν τῶν συγκεντρώσεων εἰς τὰς κατὰ τὸ δυνατὸν χαμηλοτέρας τιμάς.

2. Ἡ Τεχνικὴ Ὁριακὴ Τιμὴ μακρᾶς Διαρκείας καθορίζεται, διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεις, εἰς τρία μέρη ἀνὰ ἑκατομμύριον (3 p.p.m.).

Διὰ τὰς ὑφισταμένας ἐγκαταστάσεις τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεων ὁρίζεται ἐτησία περίοδος προσαρμογῆς διὰ τὴν συμμόρφωσιν ὡς πρὸς τὴν Τεχνικὴν Ὁριακὴν Τιμὴν Μακρᾶς Διαρκείας τῶν 3 p.p.m., ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Μέθοδοι ἐλέγχου συγκεντρώσεως μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου.

1. Ὁ ἔλεγχος τῆς συγκεντρώσεως τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, δύναται νὰ πραγματοποιῆται διὰ συνεχῶν ἢ ἀσυνεχῶν μεθόδων.

Ἡ μέθοδος τῶν μονίμως καὶ τακτικῶς ἐπαναλαμβανομένων ἀσυνεχῶν μετρήσεων θεωρεῖται ὡς συνεχὴς μέθοδος.

2. Εἰς κλειστὰς ἐγκαταστάσεις πολυμερισμοῦ τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς τῶν συνεχῶν μεθόδων μετρήσεως ἢ τῆς ἐν ἐδαφίῳ β τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένης.

3. Διὰ συνεχεῖς ἢ μονίμως καὶ τακτικῶς ἐπαναλαμβανομένας μετρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς περίοδον ἑνὸς ἔτους θεωρεῖται ὅτι δὲν ἔχει σημειωθῇ ὑπέρβασις τῆς Τεχνικῆς Ὁριακῆς Τιμῆς Μακρᾶς Διαρκείας, ἐφ' ὅσον ἡ μέση ἀριθμητικὴ τιμὴ δὲν ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν ταύτην.

4. Δι' ἀσυνεχεῖς μετρήσεις τὸ πλῆθος τῶν μετρηθεισῶν τιμῶν πρέπει νὰ εἶναι τοιοῦτον ὥστε, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν σχετικῶν ὑποθέσεων τοῦ παραρτήματος Ι τοῦ παρόντος νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ μετὰ στατιστικῆς βεβαιότητος τουλάχιστον 95%, ὅτι ἡ πραγματικὴ μέση ἐτησία τιμὴ δὲν ὑπερβαίνει τὴν Τεχνικὴν Ὁριακὴν Τιμὴν Μακρᾶς Διαρκείας.

5. Ἅπαντα τὰ συστήματα μετρήσεως, τὰ ὁποῖα προσδιορίζουν κατὰ τρόπον ἀκριβῆ ἐξ ἀναλυτικῆς ἀπόψεως, τουλάχιστον τὸ ἓν τρίτον τῆς συγκεντρώσεως τῆς Τεχνικῆς Ὁριακῆς Τιμῆς Μακρᾶς Διαρκείας, θεωροῦνται κατάλληλα.

6. Ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται, διὰ μετρήσεις μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου, μὴ ἐκλεκτικὰ συστήματα μετρήσεως, ἡ μετρηθεῖσα τιμὴ ἑρμηνεύεται ὡς ἀντιπροσωπεύουσα ἐν τῷ συνόλῳ της τὴν συγκέντρωσιν τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου.

7. Τὰ ὄργανα μετρήσεως βαθμονομοῦνται εἰς τακτικὰ διαστήματα καὶ ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, κατὰ τὰς ὁδηγίας καὶ ὑποδείξεις τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς των.

Διὰ τὴν βαθμονόμησιν πρέπει νὰ ἐπιλέγωνται κατάλληλοι μέθοδοι, βασιζόμεναι ἐπὶ τῶν πλέον προσφάτων τεχνικῶν γνώσεων.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιλογὴ σημείων μετρήσεων.

1. Τὰ σημεῖα μετρήσεως τῆς συγκεντρώσεως τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἑνὸς τόπου ἐργασίας διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς τηρήσεως τῆς Τεχνικῆς Ὁριακῆς Τιμῆς Μακρᾶς Διαρκείας ἐπιλέγονται κατὰ τρόπον ὥστε ὁ μέσος ὅρος τῶν λαμβανομένων ἀποτελεσμάτων νὰ εἶναι ἀντιπροσωπευτικὸς τοῦ ἐπιπέδου ἐκθέσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸν τόπον αὐτόν.

2. Ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ τόπου ἐργασίας ὁρίζονται ἐντὸς αὐτοῦ ἓν ἢ περισσότερα σημεῖα μετρήσεως (δειγματοληψίας).

Ἐὰν ὁρίζωνται περισσότερα τοῦ ἑνὸς σημεῖα μετρήσεως λαμβάνεται, κατ' ἀρχήν, ὡς ἀντιπροσωπευτικὴ τιμὴ διὰ τὸ σύνολον τοῦ τόπου ἐργασίας ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ διάφορα σημεῖα μετρήσεως.

Ἐὰν τὰ λαμβανόμενα ἀποτελέσματα δὲν εἶναι ἀντιπροσωπευτικὰ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὸν τόπον ἐργασίας, ἐκλέγεται ὡς σημεῖον μετρήσεως, διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς τηρήσεως τῆς Τεχνικῆς Ὁριακῆς Τιμῆς Μακρᾶς Διαρκείας, ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐργαζόμενος ἐκτίθεται εἰς τὴν ὑψηλοτέραν μέσην τιμὴν συγκεντρώσεως εἰς τὸν τόπον ἐργασίας.

3. Αἱ συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον, πραγματοποιούμεναι μετρήσεις δύναται νὰ συμπληροῦνται ὑπὸ μετρήσεων, πραγματοποιουμένων δι' ἀτομικῶν συσκευῶν δειγματοληψίας, ἤτοι συσκευῶν τὰς ὁποίας οἱ ἐκτιθέμενοι ἐργαζόμενοι φέρουν ἐπ' αὐτῶν, διὰ νὰ διαπιστώνεται ἐὰν τὰ ἐπιλεγέντα σημεῖα μετρήσεως εἶναι κατάλληλα καὶ διὰ νὰ συλλέγεται πᾶσα ἑτέρα χρήσιμος πληροφορία πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τεχνικῆς προλήψεως καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιβλέψεως.

4. Αἱ θέσεις τῶν σημείων μετρήσεως ὁρίζονται, ἐν συνεργασίᾳ, ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἰατροῦ, τοῦ ἐκπροσώπου τῶν ἐργαζομένων καὶ ἐκπροσώπου τοῦ ἐργοδότου.

Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, αἱ θέσεις τῶν σημείων τούτων ὁρίζονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας.

Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν γίνεται καὶ ἡ διαπίστωσις τῆς καταλληλότητος τῶν ἐπιλεγέντων σημείων μετρήσεως καὶ τῆς ἀντιπροσωπευτικότητος τῶν λαμβανομένων ἀποτελεσμάτων, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 6.

Συστήματα καὶ Ὁριακαὶ Τιμαὶ Συναγερμοῦ.

Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται:

α) Νὰ διατηρῇ ἐν λειτουργίᾳ σύστημα ἀνιχνεύσεως πιθανῶν ἀνωμάλων αὐξήσεων τῆς συγκεντρώσεως τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὰς θέσεις ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιασθοῦν.

β) Νὰ λαμβάνῃ, ἄνευ καθυστερήσεως, εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτῶν τῶν αὐξήσεων, τὰ κατάλληλα τεχνικὰ μέτρα —διὰ τοῦ προσωπικοῦ λειτουργίας τοῦ ἀντιστοίχου τόπου ἐργασίας, τοῦ προσωπικοῦ συντηρήσεως ἢ καὶ δι' ἄλλων τρόπων καὶ μεθόδων— διὰ τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν αἰτίων των.

γ) Νὰ σημαίνῃ συναγερμόν, δι' ἠχητικῶν καὶ φωτεινῶν σημάτων, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ μέση συγκέντρωσις τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἑνὸς τόπου ἐργασίας καὶ εἰς ἓν σημεῖον μετρήσεως ὑπερβαίνει τὰς κατωθι κατ' ἀνώτατον ὅριον Ὁριακὰς Τιμὰς Συναγερμοῦ:

15 μέρη ἀνὰ ἑκατομμύριον διὰ μετρήσεις ἐντὸς μιᾶς ὥρας.

20 μέρη ἀνὰ ἑκατομμύριον διὰ μετρήσεις ἐντὸς 20΄ τῆς ὥρας.

30 μέρη ἀνὰ ἑκατομμύριον διὰ μετρήσεις ἐντὸς 2΄ τῆς ὥρας.

δ) Νὰ μεριμνᾷ, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγρ. γ, καὶ πέραν τῆς λήψεως τῶν μέτρων τῆς παραγρ. β, διὰ τὴν ἄμεσον χρησιμοποίησιν ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων τῶν μέσων ἀτομικῆς προστασίας, διὰ τῶν ὁποίων ἔχουν ἐφοδιασθῆ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος, μέχρις ὅτου διαπιστωθῇ, διὰ μετρήσεων, ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου ἔχει περιορισθῆ ἐντὸς τῶν, κατὰ τὰ δεδομένα τοῦ παραρτήματος Ι τοῦ παρόντος, ὁριακῶν τιμῶν.

Ἄρθρον 7.

Μέσα ἀτομικῆς προστασίας.

Εἰς περιπτώσεις ὡρισμένων ἐργασιῶν, ὅπως καθαρισμοῦ αὐτοκλείστων, συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῶν, διὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶναι ἐγγυημένη διὰ λειτουργικῶν μεθόδων καὶ μέτρων ἐξαερισμοῦ, ἡ ἐξασφάλισις τιμῶν συγκεντρώσεως κατωτέρων τῶν ὁριακῶν, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ τὰ κατάλληλα μέσα ἀτομικῆς προστασίας, ὅπως προσωπίδας κανίστρου (εἰδικὰ φίλτρα), προσωπίδας παροχῆς καθαροῦ ἀέρος, αὐτονόμους ἀναπνευστικὰς συσκευάς, εἰδικὰ χειρόκτια καὶ ἕτερα συναφῆ, τὰ ὁποῖα οἱ ἐργαζόμενοι ὀφείλουν νὰ χρησιμοποιοῦν.

Ἄρθρον 8.

Πληροφόρησις ἐργαζομένων.

Ὁ ἐργοδότης ὀφείλει νὰ πληροφορῇ τοὺς ἐργαζομένους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ ἄρθρον 1 παραγρ. 1 τοῦ παρόντος περὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους παρουσιάζει τὸ μονομερὲς βινυλοχλωρίδιον διὰ τὴν ὑγείαν των καὶ περὶ τῶν ληπτέων προφυλάξεων, κατὰ τὴν πρόσληψιν ἢ πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων των καὶ ἐν συνεχείᾳ ἅπαξ τοῦ ἑξαμήνου ἢ ἐὰν διαρκοῦντος τοῦ ἑξαμήνου τούτου, προκύψῃ ἔκτακτος περίπτωσις.

Ἄρθρον 9.

Εἰδικὸν Μητρῷον.

1. Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ «εἰδικὸν μητρῷον» τῶν ἐργαζομένων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζονται στοιχεῖα σχετικὰ πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπασχολήσεως τούτων ὡς καὶ ἡ ἐπίδρασις τὴν ὁποίαν οὗτοι ἔχουν ὑποστῆ, ὡς αὕτη δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν τιμῶν συγκεντρώσεως εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας.

2. Ἕκαστος τῶν ἐργαζομένων δύναται, κατόπιν αἰτήσεώς του, νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταχωρήσεων αἱ ὁποῖαι τὸν ἀφοροῦν.

3. Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πραγματοποιηθεισῶν μετρήσεων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας καὶ νὰ θέτῃ ταῦτα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐκπροσώπου τῶν ἐργαζομένων τῇ αἰτήσει του.

4. Τὸ ὡς ἄνω «εἰδικὸν μητρῷον» τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἁρμοδίου ἰατροῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἰατρικὴ ἐπίβλεψις ἐργαζομένων.

1. Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνᾷ, ὅπως οἱ ἐργαζόμενοι οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἄρθρον 1, παράγρ. 1 τοῦ παρόντος, ἐξετάζωνται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἰατροῦ, τόσον κατὰ τὴν πρόσληψίν των ἢ πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων των ὅσον καὶ ἐν συνεχείᾳ.

Οἱ, εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Παραρτήματος ΙΙ, τοῦ παρόντος, ἀκτινολογικοὶ ἔλεγχοι τῶν ἄκρων χειρῶν πραγματοποιοῦνται ἀνὰ διετίαν, αἱ δὲ ἐργαστηριακαὶ ἐξετάσεις ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου ἰατροῦ.

2. Πέραν τῶν ὁριζομένων εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον, ὁ ἁρμόδιος ἰατρὸς δύναται νὰ καθορίζῃ εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις διάφορον συχνότητα διὰ μέρος ἢ τὸ σύνολον τῶν ἐξετάσεων τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ Παράρτημα ΙΙ τοῦ παρόντος.

3. Δι' ἕκαστον τῶν ἐργαζομένων τηρεῖται, εὐθύνῃ τοῦ ἐργοδότου καὶ μερίμνῃ τοῦ ἁρμοδίου ἰατροῦ, ἰατρικὸς φάκελος, περιέχων ἅπαντα τὰ στοιχεῖα τῶν εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ἐξετάσεων καὶ ἐλέγχων.

Ἄρθρον 11.

Διατήρησις στοιχείων.

1. Τὸ «εἰδικὸν μητρῷον» καὶ οἱ ἰατρικοὶ φάκελοι, περὶ τῶν ὁποίων τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος, διατηροῦνται εὐθύνῃ καὶ μερίμνῃ τοῦ ἐργοδότου, τὸ ὀλιγώτερον ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπασχολήσεως τῶν ἐργαζομένων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τοὺς ἤδη ἐργαζομένους κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡ περίοδος τῆς τριακονταετίας ἄρχεται ὑπολογιζομένη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

3. Μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἢ εἰς περιπτώσεις διακοπῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μητρῷα καὶ ἰατρικοὶ φάκελοι ἀποστέλλονται, μερίμνῃ τοῦ ἐργοδότου, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας — Κέντρον Ὑγιεινῆς καὶ Ἀσφαλείας τῆς Ἐργασίας, ἐπὶ σκοπῷ ἐπιστημονικῆς μελέτης καὶ ἐρεύνης.

Ἄρθρον 12.

Ἐκπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῶν ἐργαζομένων ὑποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐργαζομένων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπαγγελματικοῦ Σωματείου καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ὑπὸ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου τῆς περιοχῆς.

Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως πλειόνων ἐπαγγελματικῶν σωματείων, ὁ ἐκπρόσωπος ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ πλέον ἀντιπροσωπευτικοῦ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι΄.

Στατιστικὴ Αἰτιολόγησις τῆς Τεχνικῆς Ὁριακῆς Τιμῆς Μακρᾶς Διαρκείας.

(ἄρθρον 2 παράγρ. β΄)

1. Λόγῳ διαφορῶν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς των αἱ ἀποδεκταὶ τιμαὶ τῶν ἐπιτρεπομένων συγκεντρώσεων τοξικῶν οὐσιῶν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς θέσεως ἐργασίας, διαφέρουν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀπὸ χώρας εἰς χώραν.

Τὸ παρὸν Π.Δ. ἀναφέρεται εἰς ἓν νέον μέγεθος ἀναφορᾶς στατιστικῶς ὁριζόμενον, τὴν Τεχνικὴν Ὁριακὴν Τιμὴν Μακρᾶς Διαρκείας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς μέση ἐτησία τιμή.

2. Αἱ ὁριακαὶ τιμαὶ διὰ βραχυτέρας περιόδους ἀναφορᾶς βασίζονται ἐπὶ διαπιστώσεων πραγματοποιουμένων ἐπὶ πολυαρίθμων μετρήσεων συγκεντρώσεων τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὴν βιομηχανίαν πολυμερισμοῦ του. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν μετρήσεων τούτων συμφωνοῦν μὲ τὰς παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γίνει τόσον ἐπὶ ἄλλων τοξικῶν οὐσιῶν, ὅσον καὶ ἐπὶ ἄλλων τομέων τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος.

Τὰ δεδομένα δύναται νὰ διατυπωθοῦν περιληπτικῶς ὡς κάτωθι:

α) Αἱ κατανομαὶ τῶν συγκεντρώσεων τῶν τοξικῶν οὐσιῶν δύνατα ινὰ παρίστανται διὰ κανονικῶν λογαριθμικῶν κατανομῶν.

β) Ἡ λογαριθμικὴ μεταβλητότης σ^2 (τ,Τ) εἶναι συνάρτησις τῆς περιόδου ἀναφορᾶς τ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται ὁ μέσος ὅρος τῶν μεμονωμένων τιμῶν καὶ τῆς περιόδου ἐκτιμήσεως Τ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκτείνεται τὸ σύνολον τῶν μεμονωμένων τιμῶν. Ἡ σχέσις αὕτη δύναται μὲ ἐπαρκῆ προσέγγισιν νὰ ἐκφρασθῇ διὰ τῆς ἀκολούθου συναρτήσεως:

$$\sigma^2\ (\tau,T) = 2{,}5{,}10^{-2}\ \text{λογ.}\ (T/\tau)$$

3. Ἀποδεχόμενοι τὰς ἀνωτέρω ὑποθέσεις λαμβάνομεν μίαν σχέσιν μεταξὺ τῶν ὁριακῶν τιμῶν διὰ βραχυτέρας περιόδους ἀναφορᾶς καὶ τῆς Τεχνικῆς Ὁριακῆς Τιμῆς Μακρᾶς Διαρκείας.

Περίοδος ἀναφορᾶς	Ὁριακὴ τιμὴ εἰς μέρη ἀνὰ ἑκατομμύριον (στρογγυλευθεῖσα)	Συντελεστὴς Βραχυπρόθεσμος Τιμὴ/Τεχνικὴ Ὁριακὴ Τιμὴ Μακρᾶς Διαρκείας
Ἓν ἔτος	3	1
Εἷς μὴν	5	1,7
Μία ἑβδομὰς	6	1,95
Ὀκτὼ ὧραι	7	2,3
Μία ὥρα	8	2,55

4. Ἡ πιθανότης ὑπερβάσεως τῶν ὡς ἄνω ὁριακῶν τιμῶν διὰ περιόδους ἀναφορᾶς βραχυτέρας τοῦ ἔτους, εἶναι κατ' ἀνώτατον ὅριον 5% ἐφ' ὅσον ἡ ἐτησία μέση ἀριθμητικὴ τιμὴ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ μονομεροῦς βινυλοχλωριδίου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν εἶναι ἴση πρὸς 3 p.p.m.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

Κατευθυντήριοι γραμμαὶ διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ὑγείας τῶν ἐργαζομένων.
(ἄρθρον 10 παράγρ. 2)

1. Αἱ ὑπάρχουσαι γνώσεις καταδεικνύουν ὅτι μία ὑπερβολικὴ ἔκθεσις εἰς τὸ μονομερὲς βινυλοχλωρίδιον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὰς κάτωθι ἀνωμαλίας (διαταραχὰς) καὶ νόσους:

Σκληρυντικὰς ἀνωμαλίας τοῦ δέρματος (σκληροδερμία).

Κυκλοφοριακὰς διαταραχὰς εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. (παρομοίας πρὸς τὸ σύνδρομον τοῦ RAYNAUD).

Ἄκρο - οστεόλυσιν (προσβάλλουσαν τὴν δομὴν τῶν ὀσταρίων καὶ ἰδίως τὰς φάλαγγας τῶν ἄκρων χειρῶν).

Ἴνωσιν τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ σπληνὸς (παρομοίαν πρὸς τὴν περιλοβιώδη ἴνωσιν, γνωστὴν ὡς σύνδρομον τοῦ BANTI).

Διαταραχὰς τῆς λειτουργίας τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.

Θρομβοκυτοπενία.

Ἡπατικὸν ἀγγειοσάρκωμα.

2. Ἡ ἰατρικὴ ἐπίβλεψις τῶν ἐργαζομένων πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ συμπτώματα καὶ τὰ σύνδρομα καὶ ἰδιαιτέρως τὸν μείζονα κίνδυνον.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας σήμερον γνώσεις, δὲν ὑπάρχουν μεμονωμένα συμπτώματα ἢ συνδυασμὸς συμπτωμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα νὰ ἔχῃ διαπιστωθῇ ὅτι ἀποτελοῦν προδρόμους ἐνδείξεις ἢ μεταβατικὰ στάδια τοῦ σαρκώματος τοῦ ἥπατος. Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν μέθοδοι εἰδικῶν προληπτικῶν ἐξετάσεων δι' αὐτὴν τὴν νόσον τὰ ληπτέα ἰατρικὰ μέτρα ὀφείλουν νὰ ἱκανοποιοῦν τὰς ἀκολούθους ἐλαχίστας ἀπαιτήσεις:

α) Τήρησιν φακέλων τοῦ ἰατρικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ ἱστορικοῦ τῶν ἐργαζομένων.

β) Κλινικὴν ἐξέτασιν τῶν ἄκρων, τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ἐπιγαστρίου.

γ) Ἀκτινογράφησιν ἄκρων χειρῶν ἀνὰ διετίαν.

Περαιτέρω ἐξετάσεις, ἰδιαιτέρως ἐργαστηριακαί, εἶναι σκόπιμοι. Ἡ διενέργειά των πρέπει νὰ ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἰατροῦ ὑπὸ τὸ φῶς τῶν πλέον προσφάτων γνώσεων.

Προτείνεται, ἐπὶ τοῦ παρόντος, διὰ τὴν προγνωστικὴν ἐπιδημιολογικὴν ἔρευναν, ἡ διενέργεια τῶν κάτωθι ἐξετάσεων:

Ἀνάλυσις οὔρων (σάκχαρον, πρωτεῖναι, ἅλατα, οὐροχολίνη, οὐροχολινογόνον).

Ταχύτης καθιζήσεως ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων.

Μέτρησις αἱμοπεταλίων.

Προσδιορισμὸς ἐπιπέδου συνολικῆς χολερυθρίνης.

Προσδιορισμὸς ἐπιπέδων τρανσαμηνασῶν (SGOT, SGPT).

Προσδιορισμὸς ἐπιπέδου γάμμα γλουταμινικῆς τρανσφεράσης (G.T.).

Δοκιμασία θολερότητος θυμόλης.

Ἐπίπεδον ἀλκαλικῆς φωσφατάσης.

Προσδιορισμὸς κρυοσφαιρίνης.

3. Διὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βιολογικῶν ἐξετάσεων πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ χρησιμοποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐργαστηρίου τεχνικαὶ κα/ἢ αἱ φυσιολογικαὶ τιμαί των.

Ἐν γένει, ἡ σημασία μιᾶς λειτουργικῆς διαταραχῆς ἐκτιμᾶται ἀπὸ τὸν συνδυασμὸν τῶν διαφόρων ἐξετάσεων καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν παρατηρηθεισῶν ἀνωμαλιῶν. Κατὰ γενικὸν κανόνα τὰ μὴ φυσιολογικὰ ἀποτελέσματα χρήζουν περαιτέρω ἐρεύνης καὶ ἐὰν εἶναι ἀναγκαῖον συμπληρωματικῶν ἐξετάσεων διενεργουμένων ὑπὸ εἰδικῶν.

4. Ὁ ἁρμόδιος ἰατρὸς ἀποφασίζει, δι' ἑκάστην μεμονωμένην περίπτωσιν, περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐργαζομένου νὰ ἀπασχοληθῇ εἰς ἕνα τόπον ἐργασίας. Ὁμοίως, ὁ ἁρμόδιος ἰατρὸς ἀξιολογεῖ τὰς ὑπαρχούσας ἀντενδείξεις, ὀφείλει δὲ κυρίως, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς κάτωθι:

Τυπικαὶ ἀγγειακαὶ καὶ νευραγγειακαὶ ἀλλοιώσεις.

Διαταραχαὶ τῆς λειτουργίας τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.

Κλινικὴ ἢ βιολογικὴ ἡπατικὴ ἀνεπάρκεια.

Διαβήτης.

Χρονία νεφρικὴ ἀνεπάρκεια.

Θρομβοκυτοπενία καὶ αἱμορραγικαὶ διαθέσεις.

Ὡρισμέναι χρόνιαι δερματικαὶ νόσοι ὅπως σκληροδερμία.

Κατάχρησις οἰνοπνευματωδῶν καὶ/ἢ ναρκωτικῶν.

Ἡ ὡς ἄνω ἐνδεικτικὴ ἀπαρίθμησις βασίζεται ἐπὶ δεδομένων τῆς παθολογίας, προκυπτόντων ἐκ προγενεστέρων ἐρευνῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΕΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΥ ΕΠΙ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Ε. Κ.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ